

Comparisons of The Academic Achievement Regarding Learning About Thai Sentence Structure of Second Year Secondary Education Students Between A GPAS Learning Management Method and Conventional Instruction Methods

Tummanoon Sangsawang^{1*} Dendow Chollawit² and Petch Wijitnawin²

¹ Master of Education (Teaching Thai Language), Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Field of Teaching Thai Language, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Tummanoonbank@gmail.com

ABSTRACT

This research article aimed to (1) compare the average score of the academic achievement of the secondary school students prior to and after learning by following a GPAS method, and (2) compare the average score of the academic achievement of the students between experimental and control groups. The target population was 60 students who studied in year-2 secondary school level in the second academic year 2022 at Pipattanasuksa (pseudonym), Nakorn Nayok province in Thailand. Each group comprised 30 students. Both groups were divided by using a purposive sampling method to experimental and control groups. The experimental group was taught following GPAS method and the control group was taught through conventional teaching methods. Research instrument for collecting data was an academic achievement test regarding learning about Thai sentence structure. The test was a multiple-choice test which consisted of 30 items. The test had content validity between 0.80-1.00, reliability as 0.76, difficulty as 0.34-0.72, and discrimination between 2.16-7.03. The instruments for the experiment were 6 lesson plans designed following GPAS method and 6 lesson plans designed through conventional teaching methods. Each lesson plan designed for a teaching session, comprised 50 minutes. The research was undertaken for 3 weeks, 3 sessions per week. Quantitative data were examined to check average score and standard deviation. Additionally, the results were analyzed to check statistical significance by using t-test. The findings showed that the average score of academic achievement of experimental group was higher than prior to the experiment at the 0.05 level of significance, and the average score of academic achievement of experimental group was higher than control group after the experiment at the 0.05 level of significance.

Keywords: Academic Achievement Regarding Learning about Thai Sentence, A GPAS Learning Management Method, Conventional Instruction Method

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS กับวิธีการสอนแบบปกติ

ธรรมนูญ แสงสว่าง^{1*} เต้นดาว ชลวิทย์² และ เพชร วิจิตรนาวิน²

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Tummanoonbank@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS และ (2) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS กับนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิพัฒนศึกษา (นามสมมติ) จังหวัดนครนายก จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนห้องที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนห้องที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีความตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่น คือ 0.76 ค่าความยาก ระหว่าง 0.34-0.72 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 2.16-7.03 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละกลุ่มมีจำนวน 9 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 9 คาบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเฉลี่ยสำคัญของความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบ t-test ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS, วิธีการสอนแบบปกติ

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องผู้ใช้ควรมีความรู้พื้นฐานของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของภาษาไทยหรือหลักภาษาไทยซึ่งมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารในฐานะผู้ใช้ภาษาเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ดังกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2553) ได้อธิบายว่า ผู้ที่ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องรู้หลักภาษาอย่างดี กล่าวคือ ผู้พูด ผู้เขียน ต้องรู้หลักภาษาไทยเพียงพอที่จะสามารถถ่ายทอดทัศนคติของตนได้ถูกต้อง ส่วนผู้ฟังและผู้อ่านในฐานะผู้รับสารก็จำเป็นต้องมีความรู้หลักภาษาไทยเพียงพอที่จะแปลความหมายให้ตรงกันได้ ดังนั้น การเรียนรู้หลักภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการสื่อสาร (บรรจบ พันธุเมธา, 2562) ด้วยความสำคัญของการเรียนรู้หลักภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหัวข้อหลักภาษาไทยให้อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในสาระการเรียนรู้ที่ 4 ใช้ชื่อว่า “หลักการใช้ภาษาไทย” และกำหนดมาตรฐาน ท 4.1 ว่า “เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการกำหนด

คุณภาพผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ให้มีความรู้ความเข้าใจคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ระดับภาษา ตลอดจนโครงสร้างและชนิดของประโยคในภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มาตรฐานการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียนดังที่ระบุไว้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนภาษาไทยควรจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทยที่เน้นกิจกรรมการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของหลักภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถวิเคราะห์ถ้อยคำและโครงสร้างของประโยคได้ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2553)

อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้หลักภาษาไทยยังคงมีปัญหาและข้อจำกัด ดังที่ กาญจนา นาคสกุล. (2546) กล่าวว่า หลักภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจน้อยและส่วนใหญ่รู้สึกเบื่อหน่าย เพราะต้องท่องจำระเบียบและกฎเกณฑ์ทางภาษานักเรียนส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจ เรื่อง หลักภาษาไทยและใช้ภาษาสื่อสารผิดพลาดเป็นอย่างมาก (บรรจบ พันธุเมธา, 2562) สภาพปัญหาดังกล่าวก็พบห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิพัฒนศึกษา (นามสมมติ) จังหวัดนครนายก ซึ่งพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 57.32 โดยหัวข้อบทเรียนที่นักเรียนสามารถทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ “ลักษณะและโครงสร้างของประโยคในภาษาไทย” นอกจากนี้ เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิพัฒนศึกษา (นามสมมติ) รวมทั้งวิเคราะห์สภาพปัญหาจากบันทึกผลการจัดการเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อบทเรียนหลักภาษาพบว่า นักเรียนไม่สามารถอธิบายและวิเคราะห์ลักษณะของประโยคในภาษาไทยได้ นอกจากนี้ นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคตลอดจนระบุหน้าที่ของคำที่ปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ของประโยคได้ หากสภาพปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อความเข้าใจหลักภาษา เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ในระดับชั้นที่สูงขึ้น

อนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาอันเป็นข้อจำกัดในการเรียนรู้หลักภาษาไทย ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการคิดให้แก่ นักเรียน โดยอาจใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากบทเรียนมาปรับใช้ในชีวิตจริงได้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ซึ่งประกอบไปด้วยกระบวนการสำคัญ ได้แก่ การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) การจัดกระทำข้อมูล (Processing) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และการกำกับตนเอง (Self-regulating) วิธีการสอนดังกล่าวมุ่งให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนจากการลงมือปฏิบัติจริงและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงวิเคราะห์และแสดงเหตุผลเพื่อสนับสนุน ตลอดจนได้เ้าร่วมกับเพื่อนนักเรียน เพื่อกลั่นกรองความรู้ให้เกิดความเข้าใจที่คงทนและสามารถประยุกต์ความรู้ในบริบทที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2561)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนดังกล่าวในชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เทวราช มังคะละ, 2565) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (สุมาลี ศรีภู่อ่อน, 2566; อภิสิทธิ์ สารรัมย์, 2566) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (พงษ์พิรุณ วดีศิริศักดิ์, 2563) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) (วิมล วิริยเสถียร กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ และวีระ วงศ์สรรค์, 2566) และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) (ยุวรัตน์ นักทำนา นารี คูหาเรืองรอง เลอลักษณ์ โอทกานนท์, 2563) โดยมีต่อตัวแปรตามที่ได้ศึกษา ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทยโดยใช้วิธี GPAS เรื่อง ประโยคในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งนักเรียนได้มีโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้วิชาหลักภาษาไทยจากกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจและแก้ปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยเก็บข้อมูลในชั้นเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นงานวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) (Bryman, 2016) โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งออกแบบการวิจัยแบบ Experimental and control group pre-test and post-test research design (Cohen et al, 2018) โดยประชากรกลุ่มเป้าหมายถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและมีการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังจากการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย (Target population) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ที่ศึกษาในภาคการศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2566 ณ โรงเรียนพิพัฒนศึกษา (นามสมมติ) จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกนักเรียนทั้งสองห้องแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยกำหนดให้นักเรียนห้อง ม.2/1 เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง (Experimental group) และนักเรียนห้อง ม.2/2 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม (Control group) (Creswell and Guetterman, 2019; Thomas, 2017) นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในช่วงก่อนเก็บข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบระดับความสามารถเบื้องต้นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยพิจารณาเกรดในวิชาภาษาไทย ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2566 ซึ่งพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีสัดส่วนของเกรดในวิชาภาษาไทยใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนที่ได้เกรด 3 และ 4 ของกลุ่มทดลองมีจำนวนมากกว่ากลุ่มควบคุมเกรดละ 1 คน ขณะที่นักเรียนที่ได้เกรด 2 ของกลุ่มควบคุมมีจำนวนมากกว่ากลุ่มทดลองจำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดมีดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบ GPAS และแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งมีรายละเอียดมีดังนี้

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS มีจำนวน 9 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 9 คาบ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นเตรียมการสอน ขั้นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS (ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นรวบรวมข้อมูล (Gathering) ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์และ สรุปความรู้ (Processing) ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ/ประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และขั้นที่ 4 ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า (Self – regulating)

2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบปกติ มีจำนวน 9 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 9 คาบ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอนซึ่งมีกิจกรรมสำคัญคือการบรรยาย การตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัดและนำเสนอหน้าชั้นเรียนและขั้นสรุปและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ภายหลังจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองกลุ่มแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและ

การประเมินผล แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า กิจกรรมวิเคราะห์ลักษณะและโครงสร้างของประโยคความรวมและความซ้อนในเวลานาน นักเรียนจำนวน 4 คน ไม่เข้าใจคำสั่งจากใบงานและไม่สามารถทำใบงานได้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแก้ไขการใช้ถ้อยคำที่ปรากฏในคำสั่งจากใบงานรวมทั้งลดจำนวนโจทย์คำถามในใบงาน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คำตอบที่ถูกต้องกำหนดให้ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's taxonomy as cited in Woolfolk, 2018; Eggen and Kauchak, 2016) ซึ่งประกอบด้วยการประเมินความสามารถในระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า จากนั้น นำเสนอเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 เมื่อปรับปรุงแก้ไขภาษาให้กระชับ ชัดเจนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ได้กล่าวในข้อ 2.1 ผลการทดลองพบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค มีค่าความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.34-0.72 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 2.16-7.03

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนพิพัฒนศึกษา (นามสมมติ) ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยภายในโรงเรียนได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ก่อนเริ่มดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย (try out) และการเก็บรวบรวมข้อมูล (data collection) ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลของประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นความลับและกำหนดใช้นามสมมุติแทนชื่อของนักเรียนทุกคนและชื่อจริงของโรงเรียน (Robson and McCartan, 2016; Creswell and Guetterman, 2019)

3.2 ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ประโยค โดยใช้เวลา 30 นาที

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแผนที่กำหนด โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจริงตามขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.3.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 9 คาบ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ

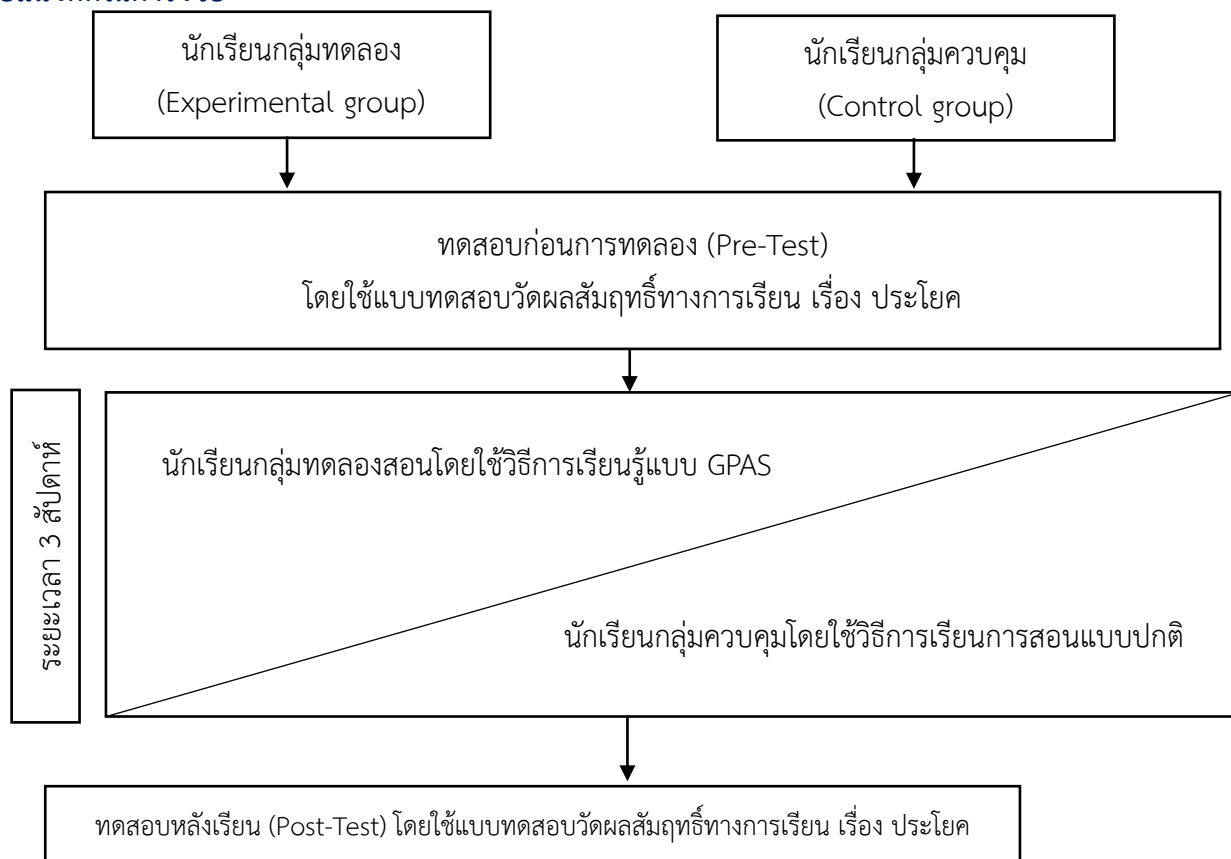
3.3.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ (conventional instruction methods) สำหรับนักเรียนกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 3.3.1 กล่าวคือ ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 9 คาบ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ

3.4 หลังการจัดการเรียนรู้จากข้อ 3.3 ผู้วิจัยดำเนินการโดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ใช้เวลา 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) โดยวิเคราะห์ค่าการแจกแจงความถี่ภายใต้พื้นที่ใต้โค้ง (frequency distribution) (Cohen et al., 2018) พบว่า ผลคะแนนดังกล่าวได้แจกแจงแบบปกติ (normal distribution) จากนั้น ผู้วิจัยคำนวณคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังจากการทดลองด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สูตรคำนวณ Dependent Sample t-test และ Independent Sample t-test

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS (N=30)

ช่วงเวลา	จำนวนนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ค่า t	Sig.
ก่อนการทดลอง	30	17.50	4.88	-13.33	0.000*
หลังการทดลอง	30	25.35	3.91		

หมายเหตุ: * $P < 0.05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน ด้วยวิธีแบบดั้งเดิม ก่อนและหลังการทดลอง (N=60)

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	ก่อนการทดลอง		ค่า t ก่อนการทดลอง	Sig.	หลังการทดลอง		ค่า t หลังการทดลอง	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.			$\bar{X}$	S.D.		
ทดลอง	30	17.50	4.88	0.74	0.46	25.35	3.91	10.23	0.00*
ควบคุม	30	16.85	5.55			17.18	3.61		

หมายเหตุ: * $P<0.05$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ภายหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

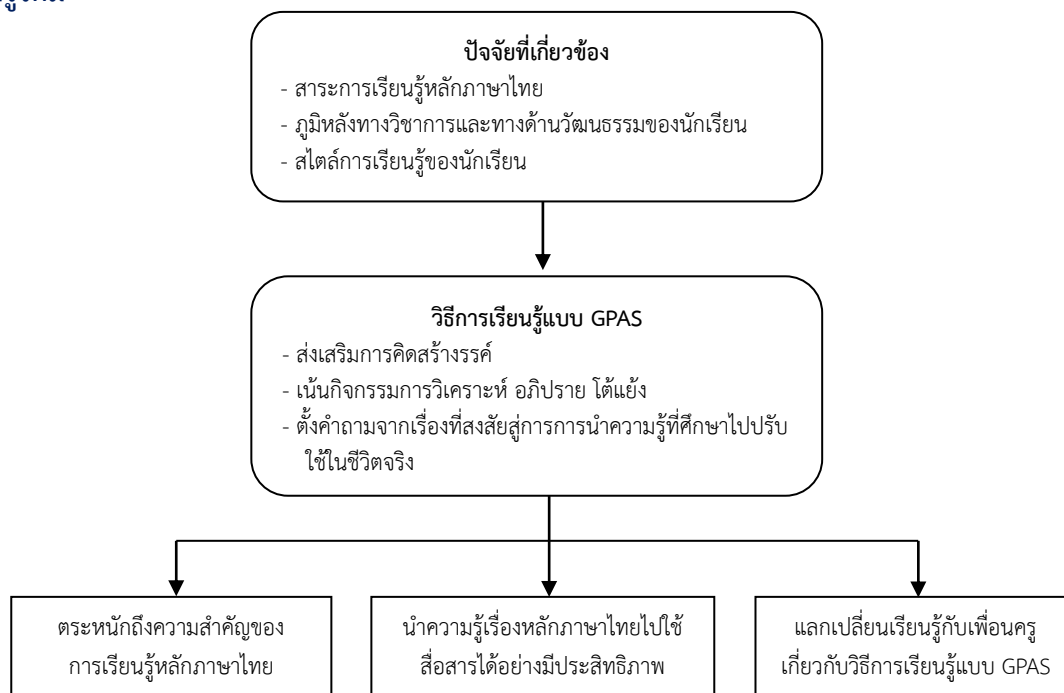
อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้วิธีแบบ GPAS เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการฝึกคิดวิเคราะห์และแสดงเหตุผลประกอบในประเด็นที่สนับสนุนและโต้แย้ง เมื่อพิจารณาในวิชาหลักภาษา เรื่อง ประโยค พบว่า แต่ละกระบวนการตลอดจนขั้นตอนสำคัญของวิธีการสอนดังกล่าวช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากขั้นตอน การรวบรวมและเลือกข้อมูล (Gathering) นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาแนวคิดรวบยอดและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องประโยคในภาษาไทย ตลอดจนเข้าใจโครงสร้างของประโยคและหลักการวิเคราะห์ประโยคในภาษาไทย ในขั้นตอนของการจัดกระทำข้อมูล (Processing) นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาตัวอย่างของประโยคที่หลากหลายทั้งจากที่ปรากฏในใบงาน รวมทั้งตัวอย่างประโยคที่สามารถพบในชีวิตประจำวันจากที่เพื่อนนักเรียนร่วมชั้นช่วยกันระบุและรวบรวม ตลอดจนฝึกการจำแนกประเภทของประโยคชนิดต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน นอกจากนี้ในขั้นตอนของการประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) นักเรียนได้มีโอกาสฝึกวิเคราะห์ลักษณะและโครงสร้างของประโยคจากที่ช่วยกันรวบรวมโดยใช้ความรู้จากการศึกษาในขั้นตอนแรก และในขั้นตอนของการกำกับตนเอง (Self-regulating) นักเรียนได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับความรู้เรื่องประโยคในภาษาไทยจากการสนทนาภายในกลุ่ม และทบทวนความรู้ความเข้าใจของตนจากการทำแบบฝึกหัดเรื่องการวิเคราะห์ประโยค ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องแสดงเหตุผลในการพิจารณาอย่างละเอียดเพื่อสนับสนุนการตอบคำถามในแบบฝึกหัด กระบวนการดังที่กล่าวมานี้เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคให้เพิ่มขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวราช มังคะละ (2565) ซึ่งกล่าวไว้สรุปได้ว่า กระบวนการสำคัญของวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนในวิชาภาษาไทย ตลอดจนส่งเสริมการคิดขั้นสูงของนักเรียนภายหลังจากการทดลอง และสอดคล้องกับที่ พงษ์พิรุณ วดีศิริศักดิ์ (2563) กล่าว

ว่า วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย เรื่อง “ประโยค” จากวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการสำคัญทั้ง 4 ขั้นตอน แม้เนื้อหาบทเรียนและซับซ้อนและต้องอาศัยการพิจารณาอย่างละเอียด แต่ก็ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนอย่างชัดเจนจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการคิดในระดับสูง (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2561)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีแบบ GPAS กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบดั้งเดิม ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ภายหลังจาก การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ส่งเสริมการฝึกคิดวิเคราะห์จากตัวอย่างที่หลากหลายทั้งจากประโยคพื้นฐานที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน ได้แก่ ประโยคสามัญหรือประโยคความเดียว จนถึงประโยคที่ซับซ้อนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ประโยคความรวมและประโยคความซ้อน รวมทั้ง ประโยคและข้อความที่พบในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะได้ประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจมาจำแนกและวิเคราะห์ประโยคได้ชัดเจน โดยเฉพาะการเรียนรู้ในขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) ซึ่งแตกต่างกับวิธีการเรียนการสอนแบบปกติที่เน้น การทำแบบฝึกหัดและวิเคราะห์ประโยคจากที่กำหนดในใบงานและแบบฝึกหัดเท่านั้น ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับที่ ทิศนา แหมมณี (2566) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนศึกษาจากตัวอย่างที่หลากหลายย่อมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์การเรียนรู้ได้ดีกว่าเพียงการทำใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้เท่านั้น นอกจากนี้ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2561) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพิจารณาถึงเป้าหมายสำคัญของการศึกษาในแต่ละเนื้อหาบทเรียน กล่าวคือ นักเรียนได้ตั้งคำถามถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่แท้จริงของการศึกษาวิชาหลักภาษาไทย เรื่อง “ประโยค” ว่าสำคัญต่อตนเองอย่างไรในขั้นตอนการประยุกต์ใช้ความรู้ (Applying) และขั้นตอนการกำกับตนเอง (Self-regulating) ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิมล วิริยเสถียร กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ และวีระ วงศ์สรรค์ (2566) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ขั้นตอนดังที่กล่าวมา ทั้งสองนั้นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิดไตร่ตรองและกลั่นกรองความคิดด้วยตนเองจนสามารถตระหนักได้ถึงความสำคัญของเนื้อหาบทเรียนในการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับที่ ยัวร์ตัน นักทำนา และคณะ (2563) กล่าวไว้สรุปได้ว่า วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS รู้จักตั้งคำถามเพื่อสะท้อนความคิดจากหัวข้อบทเรียนที่ศึกษาได้อย่างลุ่มลึกและมีเหตุผลอธิบายอย่างชัดเจน ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวแตกต่างกับการเรียนหลักภาษาไทยโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบปกติซึ่งขาดการกระตุ้นเพื่อให้ฝึกคิดและตั้งคำถามถึงความสำคัญหรือเป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษาในแต่ละหัวข้อบทเรียน ดังที่ ทิศนา แหมมณี. (2566) กล่าวว่าสรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ถึงเป้าหมายสำคัญของการเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อบทเรียน ตลอดจนการตอบคำถามถึงประโยชน์ในการนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ย่อมขาดความสนใจในการเรียนรู้และเป็นอุปสรรคหนึ่งในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ (เวอร์พัพน์ โหม่งมาตย์, 2566; Eggen & Kauchak, 2016) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ต่ำกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS ภายหลังจากการทดลอง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้หลักภาษาไทย เรื่อง ประโยค

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพที่ 2 การเรียนรู้หลักภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ สาระการเรียนรู้หลักภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ภูมิหลังทางวิชาการและทางด้านวัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา เชื้อชาติ ภาษาถิ่น และสไตล์การเรียนรู้ที่นักเรียนแต่ละคนอาจมีแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยดังที่ได้กล่าวมาจะช่วยทำให้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ซึ่งเน้นการฝึกคิดวิเคราะห์จากตัวอย่างที่ศึกษาอย่างหลากหลาย แม้จะเป็นตัวอย่างที่ซับซ้อน ดังเช่นการวิเคราะห์ลักษณะและโครงสร้างของประโยคในภาษาไทย แต่เมื่อได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนจากกิจกรรมการวิเคราะห์ การอภิปราย และการแสดงเหตุผลเพื่อสนับสนุนและโต้แย้ง ตลอดจนตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัยและการนำความรู้ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันจากวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ย่อมทำให้เกิดนักเรียนเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้หลักภาษาไทย นักเรียนสามารถนำความรู้ของหลักภาษาไทยมาใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งครูผู้สอนหลักภาษาไทยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS เพื่อมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ

สรุปผลการวิจัย

การใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS นักเรียนมีคะแนนที่สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ GPAS มีขั้นตอนและกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GPAS มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและได้ให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ลงมือทำอย่างเป็นขั้นตอน การยกตัวอย่างที่หลากหลาย และการฝึกให้นักเรียนคิดพิจารณาวิเคราะห์ลักษณะและโครงสร้างของประโยคในภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ของวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS ในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ
- 1.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบ GPAS เป็นการสอนที่เริ่มต้นจากการคิดด้วยการตั้งคำถามดังนั้น ครูผู้สอนควรเตรียมคำถามให้นักเรียนหลากหลาย น่าสนใจ มุ่งให้นักเรียนฝึกคิดวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล
- 1.3 ควรจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์หรือเสวนาวิชาการระหว่างโรงเรียนในเขตพื้นที่เดียวกันหรือพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีแบบ GAP ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาหลักภาษาไทย

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS โดยนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทยในหัวข้ออื่น ๆ เช่น ชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย คำยืมภาษาต่างประเทศ และระดับภาษา เป็นต้น
- 2.2 ควรศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบ GPAS โดยนำไปใช้กับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ ทักษะการแก้ปัญหา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา นาคสกุล. (2546). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*, 1, 244-258.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2553). สอนหลักภาษาไทยอย่างไรไม่น่าเบื่อ ใน *ศาสตราจารย์กิตติคุณ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (บรรณาธิการ), วรรณศิลป์ในดวงใจ ภาษาไทยที่รัก*. (น. 384-389). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ทศนา แคมมณี. (2566). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทวราช มังคะละ. (2565). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- บรรจบ พันธุเมธา. (2562). *ลักษณะภาษาไทย THA1001*. (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์พิรุณ วดีศิริศักดิ์. (2563). *การพัฒนาความเป็นพลเมืองใส่ใจสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ยุวรัตน์ นักทำนา และคณะ. (2563). การจัดกิจกรรมชมรมดนตรีสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิด GPAS 5 Steps เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 10(3), 1-18.
- वरुฬพันธ์ โหม่งมัตย์. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร (MACRO Model). *วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 4(2), 23-33.
- วิมล วิริยาเสถียร, กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ และวีระ วงศ์สรรค์. (2566). การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาจีน เรื่อง คำศัพท์ชื่อสัตว์ โดยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปทุมवास. *วารสารนิสิตวัจ*, 25(1), 34-44.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2561). *เอกสารการอบรมการจัดการเรียนรู้ GPASS 5 Steps*. กรุงเทพฯ: สถาบัน พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

- สุมาลี ศรีภู่อ่อน. (2566). การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง กราฟของฟังก์ชันกำลังสอง ด้วยวิธีการสอน GPAS Steps 5 ร่วมกับเทคนิค KWDL ที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม. *วารสารพุทธปรัชญาวัฒน์*, 7(2), 219-230.
- อภิสิทธิ์ สารรัมย์. (2566). *การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง GPAS 5 Steps ร่วมกับบอร์ดเกม วิชาวิทยาการคำนวณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).*
- Bryman, A. (2016). *Social Research Methods*. (5th ed.). Oxford: Oxford University Press.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research Methods in Education*. (8th ed.). London: Routledge.
- Creswell, J. W. & Guetterman, T. C. (2019). *Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. (6th ed.). New York: Pearson Education.
- Eggen, P. D. & Kauchak, D. P. (2016). *Educational Psychology: Windows on Classrooms*. (10th ed.). Essex: Pearson Education.
- Robson, C. & McCartan, K. (2016). *Real World Research: A Resource for Users of Social Research Methods in Applied Settings*. (4th ed.). London: John Wiley & Sons.
- Thomas, G. (2017). *How to do your research project: a guide for students*. (3rd ed.). London: SAGE Publications.
- Woolfolk, A., (2018). *Educational psychology: global edition*. (14th ed.). Essex: Pearson Education.

